

Arrest

nr. 315 064 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het dorp Naser, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U bent een Pashtoun en soennitisch moslim. U liep nooit school, maar volgde wel religieuze lessen in de moskee vanaf u zes of zeven jaar oud was tot aan uw vertrek.

Sinds uw kindertijd volgde u religieuze lessen in de moskee, samen met uw buurmeisje, K. (...). Jullie wandelden dagelijks samen van de moskee naar huis. Ongeveer twee jaar voor uw vertrek biechtte K. (...) op dat ze verliefd was op u. U zei dat u ook verliefd was op haar en jullie begonnen een relatie. In die periode mocht ze niet meer naar de moskee gaan om religieuze lessen te volgen en dus begonnen jullie elkaar bij haar thuis te ontmoeten, soms om de twee dagen, soms twee keer per dag. Ze gaf u een teken als haar

gezinsleden weg waren en dan kon u naar haar huis gaan, waar jullie samen tijd spendeerden in de bezoekeruimte. Twee dagen voor uw vertrek uit Afghanistan waren jullie in haar bezoekeruimte aan het knuffelen, toen haar vader opeens thuiskwam, samen met haar broer en andere bezoekers. Haar vader en broers waren talibanleden. Haar vader kwam de bezoekeruimte binnen en u kon ontsnappen via het raam. Haar vader en broer riepen u nog na. U liep naar uw vader in het dorp, waar hij was om jullie geiten te laten drinken. U vertelde wat er was gebeurd, hij werd boos, maar nam u dan verder mee naar de velden. Hij liet een vriend van hem komen die u meenam naar zijn huis, een uur verderop. Toen u daar was werd u opgebeld door uw vader. Hij zei dat de familie van K. (...) hem stond op te wachten bij jullie thuis toen hij thuiskwam van de velden, dat ze het huis doorzochten, dat ze u zochten, dat ze uw vader sloegen en aan hem vroegen waar hij u had verstopt. Uw vader zei dat u in gevaar was, dus besloot u om Afghanistan te ontvluchten, twee of drie nachten na uw aankomst bij de vriend van uw vader.

U vertrok twee maanden voor de machtsovername en u bent ongeveer een jaar of anderhalf jaar onderweg geweest. U kwam op 24 maart 2022 toe in België, waar u op 25 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ongeveer twee maanden na uw vertrek, toen u in Turkije was, werd u gebeld door uw vader om te zeggen dat de taliban na uw vertrek nog dagelijks langskwamen om uw vader lastig te vallen bij u thuis. Ze vroegen waar uw vader u had verstopt, ze waren op zoek naar u, sloegen uw vader en zeiden dat ze wouden dat uw zus, Z. (...) werd uitgehuwelijkt aan de broer van K. (...), A. Z. (...). Uw vader riep een jirga bijeen om het conflict op te lossen. Daar zei uw vader dat hij zijn dochter niet wou uithuwelijken, doch dat ze u mochten opzoeken, oppakken en vermoorden eens ze u vonden. De malik ging hiermee akkoord, alsook de familie van K. (...). Hierna hebben de taliban nog vaak aan uw vader gevraagd waar u was en ook momenteel vragen ze dit nog soms aan dorpelingen en uw vader. Uw vader zegt telkens dat hij het niet weet.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: medische documenten van uw broer, A. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door de taliban indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan omdat u een relatie had met uw buurmeisje, haar vader en broers talibanleden waren en u door hen betrappt werd met haar.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst, wat betreft uw verklaring minderjarig te zijn, dient te worden opgemerkt dat de Dienst Voogdij op 31 maart 2022 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven). Hieruit bleek dat u een leeftijd heeft van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U wordt bijgevolg niet als minderjarig beschouwd. Daar u had verklaard dat u 15,9 jaar oud was toen u aankwam in België, gaat dit om manifeste leeftijdsfraude en dit roept al meteen vragen op bij uw algemene geloofwaardigheid.

Overigens heeft dergelijke leeftijdsfraude tevens een impact op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U verklaarde immers dat u in uw kindertijd verliefd werd op uw buurmeisje, K. (...), dat jullie een relatie begonnen toen jullie ouder werden – u gaf in dit verband aan dat jullie in de madrassa opgroeiden en noemde daarbij de leeftijden van 15 en 16 jaar – en u nog steeds naar de madrassa ging (NPO, p. 8 & 12-13). In werkelijkheid zou u volgens de resultaten van het leeftijdsonderzoek al een pak ouder geweest zijn op het moment dat jullie relatie startte, wat impliceert dat u de relatie startte op een leeftijd waarop u wordt geacht meer voorzichtigheid en verantwoordelijkheid aan de dag te leggen en u zich niet langer kan verschuilen achter jeugdige onwetendheid of naïviteit en puberale hormonale driften.

Verder meent het CGVS dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Vooreerst legde u weinig doorleefde verklaringen af over K. (...) en jullie relatie. Wat betreft K. (...) zelf, kon u eerst en vooral al niet zeggen waar haar precieze leeftijd was – u gaf aan dat ze 15, 16 of 17 jaar was (NPO, p. 10) – noch kon u veel vertellen over haar uiterlijk buiten dat ze een mooi, jong meisje was. U werd gevraagd wat u zoal mooi vond aan haar en toen zei u simpelweg dat u alles mooi vond aan haar. U werd gevraagd om specifieke dingen op te noemen en dan vermeldde u enkel haar ogen (NPO, p. 10 & 14). U kon evenmin veel informatie geven over haar persoonlijkheid. In dit verband zei u dat ze een goede persoonlijkheid had. U werd gevraagd wat u daarmee bedoelde en kwam niet verder dan te zeggen dat u haar leuk vond. Dan werd u aangemoedigd om meer te vertellen over haar karaktereigenschappen en dan zei u enkel dat ze verlegen was. U werd gevraagd of ze nog meer karaktereigenschappen had en dan zei van wel, maar dat ze zo verlegen was en dat u dat leuk vond (NPO, p. 10-11). U werd later gevraagd wat u nog zo leuk vond aan haar, buiten dat ze verlegen was en dan antwoordde u opnieuw oppervlakkig door te zeggen dat ze respectvol en beleefd was (NPO, p. 13-14). U werd gevraagd wat voor dingen ze leuk vond om te doen en toen antwoordde u dat ze energievul was en veel liefde gaf. U werd gevraagd naar activiteiten die ze leuk vond en dan antwoordde u opnieuw naast de kwestie door te zeggen dat ze goed voor zichzelf zorgde. U werd gevraagd naar verduidelijking en toen zei u dat ze netjes was, goed voor zichzelf zorgde en zich goed gedroeg. Dan werd u gevraagd of ze bepaalde dingen niet leuk vond en dan antwoordde u enkel maar dat ze niet graag seksueel contact had. U gaf zelf aan dat u niet wist waar ze haar zoal mee bezighield op de momenten dat u niet bij haar was en legde in dit verband enkel stereotype verklaringen af door te zeggen dat ze haar dagen vulde door thuis te zijn en de was en afwas te doen. Voorts kon u niks vertellen over haar toekomstplannen, wist u niet wie haar vriendinnen waren en kon u zich nota bene niet herinneren wat de naam van haar moeder was (NPO, p. 11). U wist zelfs niet aan welke jongen ze beloofd was (NPO, p. 12). Wat betreft jullie relatie, kon u niet concreet aangeven wanneer en hoe u verliefd bent geworden op haar en zei u enkel dat u op een bepaald moment verliefd was op haar en dat het je hart is dat dat bepaalt (NPO, p. 13). Tenslotte legde u ook weinig doorleefde verklaringen af over de gesprekken die jullie voerden samen. U zei enkel dat jullie liefdesverhalen vertelden tegen elkaar en dat ze verdrietig was omdat ze geen religieuze lessen meer mocht volgen in de moskee. Gevraagd naar welke verhalen jullie zoal vertelden aan elkaar, verklaarde u op oppervlakkige wijze dat jullie vroegen aan elkaar wat jullie hadden gedaan die dag en dat jullie “gewoon spraken” (NPO, p. 15). Aangezien jullie relatie meerdere jaren besloeg, jullie samen opgroeiden, elkaar reeds leuk vonden vanaf jullie kindertijd, jullie bijna dagelijks samen van de moskee naar huis wandelden en jullie meermaals per week afspraken nadien (NPO, p. 7, 8, 12-14), kan toch redelijkerwijze van u worden verwacht dat u op meer doorleefde wijze zou kunnen vertellen over K. (...) en jullie relatie. De vaststelling dat u hierin bent tekortgeschoten, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast was jullie gedrag bij het aangaan van jullie relatie en de contactmomenten die erop volgden hoogst risicovol en weinig logisch in de door u geschetste context. U gaf namelijk zelf aan dat liefdesrelaties zoals tussen u en K. (...) strikt verboden en slecht zijn volgens de principes van de islam en de Pashtounwali en dat beide personen in de relatie worden vermoord door hun families als de relatie aan het licht komt. In dit verband gaf u aan dat jullie relatie met extra argwaan werd bekeken, aangezien K. (...) reeds beloofd was aan een andere jongen (NPO, p. 10). Daarenboven gaf u aan dat de vader en broers van K. (...) bij de taliban zaten, dat haar vader een hooggeplaatste talibanstrijder was in uw regio en dat u allang – reeds voor de start van jullie relatie – op de hoogte was hiervan (NPO, p. 8-10). In dit verband dient te worden opgemerkt dat het algemeen geweten is dat de taliban tegen buitenechtelijke relaties zijn en deze op zeer harde wijze bestraffen, dit blijkt ook uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (Afghanistan Analysts Network, “Arbitrary Power and a Loss of Fundamental Freedoms: A look at UNAMA’s first major human rights report since the Taliban takeover”, 20/07/2022). Gelet op deze context is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat jullie niet alleen het risico namen om een relatie te starten met elkaar, maar vooral dat jullie het risico namen om elkaar om de twee dagen en soms zelfs twee keer per dag te ontmoeten. Jullie deden dit dan ook nog eens bij haar thuis en u gaf aan dat jullie op die momenten alleen waren. In dit kader werd u gevraagd hoe het mogelijk was voor jullie om elkaar zo vaak te zien bij haar thuis zonder anderen bij en dan zei u dat ze u een teken gaf via het raam – jullie waren burens – als haar familieleden weg waren en dat u dan kon komen (NPO, p. 7, 11 & 13-15). Later werd u gevraagd of jullie wisten wanneer haar familieleden – waaronder haar vader en broers bij de taliban – zouden terugkomen en dan gaf u toe dat u dit niet wist (NPO, p. 17). Dit impliceert dat jullie niet alleen het risico namen om elkaar bij haar thuis te ontmoeten op wekelijks basis, doch ook dat jullie dit deden met het risico dat haar gezinsleden zouden thuiskomen en jullie zouden betrappen in haar gastenkamer. Gelet op de ernstige gevolgen die verbonden zijn aan buitenechtelijke relaties en de grote risico’s die jullie namen om jullie relatie te onderhouden, is het bijzonder frappant dat wanneer u gevraagd werd of jullie de risico’s bespraken voor de start van jullie relatie, u aangaf dat jullie wisten hoe risicovol jullie relatie was, doch dat het gewoon liefde was (NPO, p. 14). U werd gevraagd hoe jullie omgingen met het feit dat jullie relatie tegen de islam en Pashtounwali was en of jullie bang waren voor de gevolgen en toen gaf u hetzelfde antwoord. U

werd dan gevraagd om welke reden u het risico nam om een relatie met haar te starten, wetende dat haar vader en broers bij de taliban zaten en toen antwoordde u opnieuw dat het door jullie liefde was (NPO, p. 16). Dergelijke oppervlakkige verklaringen staan niet proportioneel in verhouding tot jullie hoogst risicovol handelen. Wanneer u dan werd gevraagd of jullie maatregelen namen om jullie relatie te verbergen, zei u dat jullie voorzichtig waren door ervoor te zorgen dat niemand jullie samen zou zien en dat ze pas een teken gaf aan u dat u mocht komen als iedereen van haar gezin weg was. U werd gevraagd wat jullie plan van aanpak was voor het geval dat jullie betrappt werden en dan zouden jullie samen het dorp verlaten (NPO, p. 16). Dergelijke – beperkte – maatregelen zijn niet voldoende om jullie risicovol gedrag te verschonen, aangezien jullie – zoals boven reeds vermeld – afspraken bij haar thuis zonder te weten wanneer haar familie zou thuiskomen, waardoor deze maatregelen niet als bijzonder efficiënt kunnen worden gezien. Gelet op de ernstige gevolgen van jullie risicovol gedrag, kan immers worden verwacht dat jullie meer voorzichtigheid aan de dag zouden gelegd hebben. Dergelijk risicovol handelen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

In ondergeschikte orde is het dan ook nog eens bijzonder vreemd en weinig logisch dat K. (...) zoveel initiatief nam in het kader van jullie relatie. Volgens uw verklaringen was zij immers degene die als eerst haar gevoelens voor u bekende (NPO, p. 14), was zij degene die u wenkte om langs te komen als haar gezin weg was (NPO, p. 14) en was zij ook degene die jullie eerst kus initieerde (NPO, p. 15). Gelet op de conservatieve en patriarchale samenleving in Afghanistan is het echter weinig waarschijnlijk dat K. (...) zoveel initiatief nam in jullie relatie en deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Verder vertoonde u opvallend weinig interesse in de gebeurtenissen sinds uw vertrek uit uw dorp. Nadat K. (...) en u werden betrappt door haar vader bij haar thuis, liep u direct naar uw vader om te vertellen wat er gebeurd was. Hij liet een vriend van hem komen om u op te halen en daar verbleef u twee of drie nachten (NPO, p. 7 & 17-19). In die periode zijn de taliban langsgekomen bij u thuis en over dit bezoek wist u te vertellen dat de taliban op zoek waren naar u, dat al de familieleden van K. (...) bij de taliban uw vader zaten op de wachten bij u thuis en dat ze de kamers doorzochten. U wist daarentegen niet wat ze precies zeiden tegen uw gezin en u gaf zelf toe dat u niet om meer details heeft gevraagd. Toen u werd gevraagd om welke reden u niet om meer informatie had gevraagd, antwoordde u ontwijkend door te zeggen dat uw vader het onveilig achtte voor u daar en dat u geen andere keuze had dan weg te gaan, alsook dat uw vader begon te wenen (NPO, p. 19). Wat betreft de periode nadat u Afghanistan had verlaten, gaf u zelf aan dat u niet wist of de familie van K. (...) nogmaals waren langsgekomen bij jullie thuis, aangezien uw vader u enkel vertelde dat er een jirga plaatsvond om het conflict tussen jullie families op te lossen, dat uw vader werd lastiggevalen en geslagen door hen, alsook dat de familie van K. (...) uw zus wouden uithuwelijken aan één van hen. Later verklaarde u dan toch opeens dat ze dagelijks naar jullie huis kwamen om te zoeken naar u (NPO, p. 19-20). Wat betreft de jirga die plaatsvond, zei u dat deze twee maanden na uw vertrek ongeveer werd georganiseerd, maar kon u zelfs niet zeggen of het voor of na de machtsovername was. U wist evenmin welke familieleden van K. (...) aanwezig waren tijdens de jirga. U gaf wederom toe dat u dit niet hebt gevraagd en wanneer u werd gevraagd waarom u dit naliët, zei u dat u niet veel over de jirga sprak met uw vader, dat u wist dat er een jirga werd opgericht, dat er werd besloten dat ze uw vader met rust moesten laten, maar dat u geen verdere informatie heeft gevraagd (NPO, p. 20). Aangezien de gebeurtenissen na uw vertrek van groot belang zijn voor het beoordelen van uw vrees voor vervolging door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent meer informatie zou hebben en minstens dat u inspanningen zou hebben geleverd om hier meer informatie over te bekomen. Het feit dat u dit hebt nagelaten, haalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig onderuit.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u hebt nagelaten ook maar iets te vermelden over de jirga en de momenten waarop uw familie door de taliban werd lastiggevalen na uw vertrek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Aangezien de gebeurtenissen na uw vertrek – zoals reeds vermeld – van uiterst groot belang zijn bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de jirga werd georganiseerd om het conflict dat tussen u en de taliban bestaat op te lossen, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u deze gebeurtenissen reeds vroeger in de asielprocedure zou hebben vermeld. Bovendien situeerden de meeste van de vervolgingsfeiten die u en uw gezin meemaakten met de taliban zich na uw vertrek, waardoor u deze zeker reeds had mogen vermelden. Wanneer u met deze grove omissie werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u toen bij de DVZ werd gevraagd om kort een samenvatting van uw problemen te geven (NPO, p. 22). De jirga en huisbezoeken van de taliban zijn echter objectief van groot belang voor uw asielrelaas, waardoor u dit desondanks de beperkte tijd spontaan had moeten vermelden. Dergelijke grove omissie doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarenboven is het handelen van de taliban weinig doortastend nadat jullie werden betrappt in een innige knuffel omwille van twee redenen.

Ten eerste, nadat K. (...) en u betrappt werden door haar vader en broers, vluchtte u uw dorp uit en later ontvluchtte u ook het land. De taliban vielen uw gezin dagelijks lastig omdat ze naar u op zoek waren en

deden dit tot twee maanden na uw vertrek. Toen organiseerde uw vader een jirga om het conflict tussen jullie families op te lossen. De familie van K. (...) wou dat uw zus werd uitgehuwelijkt aan haar broer. Uw vader wou dit niet en pleitte voor de jirga dat ze met u mochten doen wat ze wouden – ze mochten u opzoeken, oppakken en vermoorden – maar dat ze de rest van uw gezin met rust moesten laten. De malik van het dorp ging hiermee akkoord en zo luidde de beslissing van de jirga dan ook. Sinds de jirga vallen de taliban uw gezin niet langer lastig (NPO, p. 7, 8 & 16-21). Gelet op de context die u schetste – volgens de beslissing van de jirga hadden de taliban het recht om u te doden, de vader van K. (...) was een hooggeplaatste talibanstrijder en de taliban hebben ondertussen de macht verworven in Afghanistan – is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat de taliban uw gezin sindsdien zomaar met rust laten. De beslissing is immers reeds ongeveer twee jaar geleden gevallen en ze hebben nog altijd niet de kans gehad om zich te wreken ten aanzien van u. Daarom is het dan ook niet logisch – in de context dat ze u willen wreken, maar niet de mogelijkheid hebben hiertoe – dat ze uw familie met rust laten, buiten dat ze af en toe vragen aan uw vader waar u bent (NPO, p. 21). Wanneer u met deze onwaarschijnlijkheden werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat in de jirga werd besloten dat ze uw familie met rust moeten laten en dat ze dit ook accepteren, omdat dat nu eenmaal de gang van zaken is tussen Afghanen onderling (NPO, p. 21-22). Deze uitleg kan het CGVS echter niet overtuigen aangezien het weinig waarschijnlijk is dat de taliban – die nu overal de macht hebben in taliban – zich zomaar zouden laten tegenhouden door de uitkomst van een jirga.

Ten tweede is het weinig aannemelijk dat K. (...) nog altijd in leven is. U verklaarde namelijk dat K. (...) nog steeds in uw dorp verblijft (NPO, p. 22). Gelet op de eerder vermelde positie van de taliban tegenover buitenechtelijke relaties en het feit dat uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt (Asylos, “Afghanistan: COI Repository 01/09/2021- 31/12/2022”, 2022, p. 131 & EASO, “Afghanistan Criminal law, customary justice and informal dispute resolution: Country of Origin Information Report”, July 2020, p. 29-31) blijkt dat dergelijke relaties de familie-eer schenden en bijna altijd uitmonden in het vermoorden van het betrokken meisje, is het immers weinig waarschijnlijk dat de vader van K. (...) haar zomaar in leven zou laten. In dergelijke context kan immers eerder worden verwacht dat hij de familie-eer zou trachten te herstellen door haar meteen te doden. Uw verklaring voor deze onwaarschijnlijkheid was dat haar familie jullie samen willen doden (NPO, p. 22), maar dergelijke uitleg houdt absoluut geen steek gelet op het voorgaande. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder.

Tenslotte, in zoverre u aanhaalt dat uw broer, A. (...) O. (...) de status van subsidiaire bescherming werd toegekend, dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. U legde medische documenten voor van uw broer, A. (...) O. (...), om aan te tonen dat hij psychologische problemen kent sinds u hem over uw problemen in Afghanistan vertelde. Deze documenten zeggen echter niks over de oorsprong van zijn psychologische problemen, waardoor ze geen link vertonen met uw asielrelaas.

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden

tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land

niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 8 april 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks aan vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;

- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023.

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarin hij stelt dat hij een nieuw element bijbrengt. Hij verwijst naar arrest nr. 297 075 van 14 november 2023 van de Raad, en rapporten waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 8 april 2024. Verzoeker betoogt in essentie dat er nog willekeurig geweld voorkomt in Afghanistan, dat voormalig overheidspersoneel en hun familie geïsoleerd blijven, dat de situatie van de vrouwen er niet op is verbeterd, dat de gevangenen overvol zitten en dat het risico om in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen de facto aan de Taliban te wijten is. Hij stelt voorts dat er een probleem van gepercipieerde verwestering is.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleefde die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet aan sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.1. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Verzoeker meent dat het onredelijk is hem een aantal onwetendheden te verwijten. Verzoeker stelt in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Beoordeling

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie niet an sich impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verweerder besluit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Verzoeker betoogt: *“Dat de verwerende partij onvoldoende rekening houdt met verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. De verwerende partij haalt aan dat verzoeker loog over zijn leeftijd en daarom zijn jeugdige leeftijd niet kon inroepen als verklaring voor zijn roekeloos gedrag wanneer hij afsprak met K. (...). Het is echter zo dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk 21 jaar was op het moment van zijn aankomst in België, nog steeds een bijzonder jeugdige leeftijd had toen hij zijn relatie begon met K. (...). Hij was namelijk meer dan een jaar onderweg van Afghanistan naar België en zijn relatie besloeg meerdere jaren. Bovendien geeft de verwerende partij zelf aan dat er een standaarddeviatie is van twee jaar bij de*

berekening van verzoekers leeftijd op basis van het uitgevoerde medisch onderzoek. Het is dus best mogelijk dat verzoeker slechts achttien jaar was op het moment dat hij Afghanistan verliet, en slechts een puberende jongen op het moment dat zijn relatie begon. Hoe dan ook kon hij, wanneer opnieuw de Afghaanse context in rekening wordt gebracht, op het moment van zijn vertrek hoegenaamd niet beschouwd worden als een volwassen persoon die zijn hormonale driften onder controle had. Afghaanse jongens mogen namelijk niet met meisjes omgaan tot op het moment dat ze getrouwd zijn. De relatie met K. (...) was dan ook zeer opwindend voor een jongen die geen enkele ervaring had op liefdesgebied. Het argument van de verwerende partij dat verzoeker zich niet kan verschuilen achter onwetendheid en hormonale driften houdt in deze context dus geen steek. Ten slotte wordt ook de leeftijd van K. (...), die volgens verzoekers verklaringen zelf het initiatief nam, niet in rekening gebracht. Ook wat haar betreft kunnen dus de jeugdige naïviteit en hormonale driften een rol hebben gespeeld."

Uit het dossier blijkt dat de Dienst Voogdij op 31 maart 2022 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven). Hieruit bleek dat verzoeker een leeftijd heeft van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar.

De Raad treedt het besluit van verweerder bij: *"Daar u had verklaard dat u 15,9 jaar oud was toen u aankwam in België, gaat dit om manifeste leeftijdsfraude en dit roept al meteen vragen op bij uw algemene geloofwaardigheid. Overigens heeft dergelijke leeftijdsfraude tevens een impact op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U verklaarde immers dat u in uw kindertijd verliefd werd op uw buurmeisje, K. (...), dat jullie een relatie begonnen toen jullie ouder werden – u gaf in dit verband aan dat jullie in de madrassa opgroeiden en noemde daarbij de leeftijden van 15 en 16 jaar – en u nog steeds naar de madrassa ging (NPO, p. 8 & 12-13). In werkelijkheid zou u volgens de resultaten van het leeftijdsonderzoek al een pak ouder geweest zijn op het moment dat jullie relatie startte, wat impliceert dat u de relatie startte op een leeftijd waarop u wordt geacht meer voorzichtigheid en verantwoordelijkheid aan de dag te leggen en u zich niet langer kan verschuilen achter jeugdige onwetendheid of naïviteit en puberale hormonale driften."*

Verzoeker betoogt: *"Dat verzoeker wat betreft zijn verklaringen met betrekking tot het uiterlijk en de persoonlijkheid van zijn geliefde K. (...) door de verwerende partij te zeer beoordeeld wordt in het licht van de westerse benadering van een relatie. Voor Afghanen is het namelijk bijzonder moeilijk om open over een liefdesrelatie te praten. Gezien er een enorm taboe staat op verliefdheid is het dan ook logisch dat verzoekers verklaringen naar westerse normen niet doorleefd overkomen."* Hij verwijst dienaangaande naar de film Pieter-Jan De Pue, 'The Land of the Enlightened', over het liefdestaboe in Afghanistan (MO Magazine, 1 maart 2016, stuk 2 in bijlage): (citaat). (...) *"Dat de verwerende partij geen rekening hield met verzoekers onervarenheid op liefdesvlak in combinatie met zijn hoe dan ook jeugdige leeftijd, en ook geen rekening hield met de jeugdige leeftijd en puberale hormonale driften van verzoekers geliefde."* Verzoeker vervolgt: *"Dat de verwerende partij haar beslissing weliswaar motiveert, maar dat deze motivatie absoluut niet afdoende is om tot de conclusie te komen dat verzoekers verboden relatie met K. (...) niet geloofwaardig zou zijn. Zo moet verzoeker vaststellen dat de geloofwaardigheid van zijn relatie met K. (...) hier werd beoordeeld volgens westerse standaarden. In het westen kan er namelijk open worden gesproken over gevoelens van verliefdheid, terwijl dit in Afghanistan hoegenaamd niet het geval is. Verzoeker raapte al zijn moed bijeen om aan de CGVS-interviewer toe te vertrouwen dat K. (...) niet graag seksuele betrekkingen had, om dan te moeten vaststellen dat zelfs dit niet genoeg was om de verwerende partij te overtuigen van de geloofwaardigheid van zijn relatie."*

De Raad volgt verzoeker niet in diens betoog dat hij het bijzonder moeilijk had om open over een liefdesrelatie te praten. Dit blijkt niet uit het verhoorverslag waar verzoeker op iedere vraag over de liefdesrelatie een antwoord heeft gegeven, zonder aan te geven dat hij gehinderd werd door enig taboe. Verzoeker stelt immers zelf dat hij al zijn moed bijeen raapte om aan de CGVS-interviewer toe te vertrouwen dat K. niet graag seksuele betrekkingen had.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel motief van de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De vaststellingen van verweerder vinden steun in het dossier. De Raad volgt elk van de pertinente motieven. Verzoeker doet met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden en/of ongeloofwaardigheden in de bestreden beslissing. Te dezen dient benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf

de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.

Het komt aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt in concreto aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. De Raad wijst erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door verzoeker neergelegde documenten op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers aanspraak op geloofwaardigheid ontbreekt. Verzoeker slaagt er niet in de vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker wijst op zijn profiel, met name dat hij bijna 2 jaar in België verblijft en volledig 'verwesterd' is. Hij verwijst dienaangaande naar landeninformatie en rechtspraak.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete

elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken.

Zoals reeds eerder aangehaald, bracht uw advocaat enkel een verklaring van uw werkgever in België aan waaruit uw contact met varkensvlees en alcoholische dranken blijkt. Hiermee tracht hij uw verwestering aan te tonen. Met een dergelijk summier betoog maakt u, die nog maar twee jaar in België bent en uw vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, evenwel niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. U stelt zelf op zestienjarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, maar gezien de twijfels omtrent uw leeftijd was dit allicht op hogere leeftijd. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u naar school geweest in Afghanistan (CGVS, p. 5), en verklaart u nog in contact te staan met uw familie die nog in Afghanistan verblijven en aldus beschikt u er nog over een netwerk (CGVS, p. 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Verzoeker voert aan dat hij 'verwesterd' is en vervolging te vrezen in geval van terugkeer.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, en dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan 2 jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, wat niet het geval is.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden

gegund. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In zijn tweede middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de Taliban kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij inmiddels verwesterd is. Hij vreest dat de Taliban hem wel degelijk zullen beschouwen als afvallige. Verzoeker wijst op de perceptie van de Afghaanse bevolking die hem als verwesterd kunnen zien, wat verder gaat dan de vraag of hij zich terug kan aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker wijst tevens naar het rapport Nansen waaruit blijkt dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van december 2023.

De commissaris-generaal heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie in casu en het feit dat hij verwesterd is, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsovername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat er het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022 doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de Taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De Raad is er zich van bewust dat verzoeker nog jong was toe hij vertrok doch verzoeker laat na om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2021 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar

geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, met wie hij nog regelmatig contact onderhoudt. Deze familieleden kunnen hem desgevallend informeren over de veranderingen in de sociale normen, ten gevolge van de machtsovername door de taliban.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat zij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC